

זמני השבת

ר"ת	יציאה	כניסה
ירושלים	18:40	19:31
תל אביב	18:38	19:29
חיפה	18:39	19:31
באר שבע	18:39	19:30

הפטרה - "וערב" (מלאכי ג')

העלון מוקדש לעילוי נשמות הטוהרה של מין שר התורה פוסק הדור, מורנו ורבונו מן האגון רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, שזכותו הגדולה תגן עלינו. ולהצלתה: דוד בן שמחה וב"ב ולרפואה: יניב בן אהובה לעילוי נשמת: מרדכי בן שמחה | גיר אלקן בן מרגלית חיים בן תמר | חיים בן כרמלה

עלון שבועי היוצא לאור ע"י מוסדות "כאייל תערוג" הר חומה
בראשות מורנו הרה"ג אייל עמרמי שליט"א

חסידי שמואל

ע"ש סמי סויאר ז"ל בן חסידה

ליצירת קשר: 1599-50-20-51

לקבלת העלון במייל כתבו ל: harav.eyal@gmail.com

www.ayal-taarog.co.il

פרשת צו | שבת הגדול | גיליון 682 | ט' ניסן תשפ"ו

השאור והחמץ האמיתי שצריך לבער

אם קמים עליך שונאים ומכזים אותך, עליך לשתוק ולא להוכיח אותם "באהבה עזה וחביבה". אל תוציא מילה של טרונת מהפה. אם היית יודע איזו בריאות ואיזו כפרת עוונות השונאים מביאים לך בשמיים, היית שולח להם "גיפט קארד" עם מתנה יפה. הם אלו שמנקים אותך ומעניקים לך חיים ארוכים ובריאים. אם תדום בגמרי - אפילו לא תספיק לאשתך בבית כמה פעם בך - הקדוש ברוך הוא יפיל את כל שונאך "חללים חללים" לפני רגליך. אבל אם תרעיש, תילחם ותנסה להיות "בריון" - השם יניח לך להתמודד לבד, והצרות רק יתגברו. השתיקה היא נשק שובר טבע. המדרש מספר על רבי ינאי שפגע אדם "משופע" - לבוש בבגדים הדוריים כשל תלמיד חכם - והזמינו לסעודה. במהלך הארוחה ניסה רבי ינאי לבחון אותו: ביקש שיאמר פסוק - לא ידע. ביקש משנה - לא ידע. ביקש אגדה - לא ידע. ביקש שירבך ברכת המזון - האורח הודה שמעולם לא בירך. רבי ינאי פגע בו ואמר לו: "אכל כלבא פיתא דעיני" (אכל הכלב מלחמו של ינאי). האורח לא נשאר חייב וענה בעז: "הירושא שלי אצליך ואתה גונב לי אותה!". הוא הסביר לרבי ינאי: "התורה היא מורשה קהילת יעקב, לא קהילת ינאי. אם היית מכין שיעורים מעניינים ומסביר על אמונה ועל עבודת המידות, גם אני הייתי בא ללמוד. אבל אתה מלמד רק את הבנים שלך גמרות והלכות שלא מעניינות אותי - בגללך אני לא יודע תורה!". כששאל רבי ינאי איזו זכות יש לו, ענה האיש: "מעולם לא שמעתי קללה או ביזיון וחזרתי לרבי... ולא ראיתי שניים רבים ולא עשיתי שלום ביניהם". רבי ינאי נדהם וקרא עליו: "דרך ארץ גבול!". הוא הבין שאדם זה, למרות בורותו, מביא ישועות לעולם בזכות כוח השלום. לפני פטירתו, ציווה רבנו חנמן מברסלב את תלמידיו: "רק תחזיקו עצמכם ביחד... רק אל תריבו". הוא הבטיח שאם יהיו באחדות, הוא יוכל לתקן אותם כרצונו, גם אם אינם צדיקים גמורים. רבי נתן מוסיף כי כל גלותו התארכה אך ורק בגלל שנאת חינום. גלות בבל (על עבודה זרה) ארכה 70 שנה בלבד, אך שנאת חינום מעכבת אותנו אלפי שנים. אפילו יום כיפור ויום המיתה אינם מכפרים על עבירות שבין אדם לחברו. כדוגמה לסכנת השנאה, מובא על שאלו המלך. הנביא מועיד עליו שהיה "בן שנה במלכו" - צדיק גמור 30 בללא שמך חטא. אך ברגע שנפלה בלבו שנאה וקנאה לדוד המלך, הוא איבד את שיקול דעתו ושחט 86 כהנים ביום אחד. השנאה מעוותת אפילו איש אלקים קדוש וגורמת לו להצדיק מעשי רצח נוראים. עיקר עבודת השם בדורנו היא מיגור ה"שאור" - המחלוקת. השלום עם האויש, הילדים והשכנים בבית הכנסת הוא קריטי. אל תצביע החוצה ("הוא הפריע לי בתפילה"), תסתכל פנימה - למה השם שלח משהו שיפריע לך? כל אישה צריכה לדעת: "את רוצה להיות חולה? את רוצה כימותרפיה וחודרי מינן? לך תריבי עם אחותך! לך תריבי עם השכנה!". שלום הוא הרפואה: מי שחי בשלום מוגן ממחלות קשות. השלום הוא כלי הקיבול היחיד לברכה. מי שבורח מהמחלוקת ודבק בשלום, מביא על עצמו ועל כל העולם ישועה ורפואה, כמאמר חז"ל: "לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום".

על פי הוזהר, הערב רב מחולק לחמישה סוגים (ראשי תיבות נג"ע ר"ע):
1. נפילים: בעלי תאוות (אכילה, מין, כסף).
2. גיבורים: צובעים שאין תוכנם כבורים.
3. ענקיים: רודפי כבוד.
4. רפאים: רודפי מין.
5. עמלקים: בעלי מחלוקת ולשון הרע.

הג"ר מזהיר שבעלי המחלוקת הם הגרועים מכולם, ועד שהם לא יכלו מן העולם - משיח בן דוד לא יבוא. חשוב להבין: ה"עמלק" הזה הוא לא רק אויב חיצוני. בכל יחיד דבוק משהו מהערב רב הזה. אם יש באדם רצון לפירוד, לשנאה, למריבה או לחרם - שידע שיש בו חלק של עמלק, ועליו להשמיד אותו מתוכו. הבעל שם טוב הקדוש שואל: למה דוד המלך אומר "אשמעה מה ידבר אל... כי דבר שלום אל עמו"? והוא מסביר: כשאדם מתפלל ומבקש מענה, הקדוש ברוך הוא משיב לו - "אם אתה רוצה שאענה לך, לך תעשה שלום". השלום הוא המפתח לקבלת התפילות. אישה אחת פנתה אלי בבכי וסיפרה לי על בתה שיש לה חשש לרצף אוטוטיסטי. אמרתי לה שאם היא רוצה ישועה כזו גדולה, היא צריכה לעשות משהו גדול: "מראש חודש ניסן הזה ועד ראש חודש ניסן הבא, כל מי שעושה לך רע - את קונה לו מתנה". הבוסית פיטרה אותך בלי פיצויים? תקני לה מתנה. ההורים לא תומכים בך ואת זרוקה בלי שקל לחג? תארחי אותם בלי להקפיד. האחיות מכפישות אותך? תגבירי אהבה כלפיהן. הבטחתי לה: אם תחיי בשלום עם מי שמרע לך - ה' יעשה את הבט שלך בריאה יותר מכל אדם אחר. זוהי "השמדת עמלק" האמיתית: להיות בשלום עם יחודי שפגע בך. זה המפתח לגאולה הפרטית והכללית.

שבת שלום ומבורך וחג פסח כשר ושמח, הרב אייל עמרמי.

לציבור המתפללים, יום רביעי בבוקר יהיה סיום מסכת לתענית בכורות מיד אחרי הנץ

הודעה חשובה! החל מיום שישי עוברים לשעון קיץ, נא לשים לב לזמני השיעורים והתפילות

שבת בבית הכנסת "חסדי שמואל" עם מורינו הרב אייל עמרמי שליט"א

17:30	מפתח מניין צ"א	18:30	מנחה ערב שבת
18:00	שיעור מרפ"ז	18:30	דרשה ממור"ר וערבית של שבת
18:30	פנחסה שלישית עם מור"ר בפיתח התפילה	05:25	שתריית נץ החממה
18:30	מפתח מניין ב'	07:00	שיעור בהלכות פסח והחלב
19:00	שיעור פתלחה	07:30	שתריית מנין ראשי
19:30	ערבית של מוצ"ש	09:00	מניין שלישי
20:00	צאתת תפלים	17:00	שיעור לנשים

יצאנו גופי: טווייז יפה חיים | 054-3120746 | yaffa63@gmail.com

ישנו הסבר נפלא: המדרש עצמו (שם) מגלה לנו שהחלום לא היה רק על יין ופרעה, אלא נבואה שלמה על עם ישראל: "והנה גפן לפני" – אלו ישראל, שנמשלו לגפן ("גפן ממצרים תסיע"). "ובגפן שלושה שריגים" – אלו משה, אהרן ומרים. "והיא כפורחת עלתה נצה" – רמז ליציאת מצרים שהחלה לפרוח כבר אז. מאכן שחלומם של שר המשקים קשור בקשר הדוק ליציאת מצרים, ולכן אנו מציינים אותו בכוסות היין.

רבנותינו המקובלים מוסיפים רובד עמוק יותר: ירידת מצרים נועדה לתיקון נפש האדם הראשון. לאחר החטא, נשמות רבות וניצוצי קדושה 'נפלו' למצרים (במהלך ק"ל השנים שפרש אדם מאשתו). זו הסיבה שבימי השוכב"ם – השבועות בהם קוראים על שעבוד ויציאת מצרים – אנו עוסקים בתיקון הברית, שכן שם היה עיקר הברירה.

סוד זה רמזו בדברי יוסף: "כי טוב ארץ מצרים לכם". המילה 'טוב' (בחיולף אותיות א"ת ב"ש) היא אותיות 'נפש', לרמזו שבמצרים נמצא תיקון הנפש.

כעת יובן קושיה מפורסמת: התורה מעידה "ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלוש שנים ורבע מאות שנה", למרות שבפועל היו שם רק 210 שנים. רש"י מסביר שהשבועות מתחיל מברית בין הבתרים שהוא שלוש שנים לפני לידת יצחק, ומלידת יצחק עד יציאת מצרים עוד ארבע מאות שנה. אולם לפי המפרשים, על מנת להשלים את תיקון הנפש והניצוצות, עם ישראל היה צריך לשהות במצרים 430 שנה של שעבוד ממש. בזכות קושי השעבוד ('עבודות פרך'), קיצר הקב"ה את התהליך, ומה שהיה אמור לקחת 430 שנה הושלם ב-210 שנים של עבודה קשה. בסופו של דבר של בעל הרחמים ישתבח שמו, הגזרה התבטלה בשנים:

א. במקום להיות 430 שנה הם היו בשעבוד, אלא רק 86 שנים מתוכם. כך כתוב מפורש בספר 'סדר עולם רבה' של רבי יוסף בן חלפתא, שרק מתי שמרים אחות משה נולדה התחיל השעבוד, ולכן היא נקראה מרים על שם המרידות.
ב. לא כל 210 שנה הם היו בשעבוד, אלא רק 86 שנים מתוכם. כך כתוב מפורש בספר 'סדר עולם רבה' של רבי יוסף בן חלפתא, שרק מתי שמרים אחות משה נולדה התחיל השעבוד, ולכן היא נקראה מרים על שם המרידות.
כאן טמון רמז נפלא בגימטריא: המילה 'פוס' בגימ' 86, כמניין שם 'אלהים' המורה על מידת הדין. רבנו הארי"י זצוקללה"ה מבאר ש-430 שנה הן כנגד 5 פעמים שם 'אלהים' (5 כפול 86 = 430), המרמזות לחמש הגבורות. יוסף הצדיק, בחינת 'סוד' הממתק את הדינים, פעל למתק את הגבורות הללו. הוא צמצם את זמן השעבוד בפועל מ-5 פעמים 'כוס' (גבורות) לפעם אחת בלבד – 86 שנים של מרידות.

בריאות ותזונה

ביצה קשה

אכילת ביצה קשה בליל הסדר היא מנהג עתיק יומין שהשתרש בכל תפוצות ישראל. הטעמים והמנהגים המרכזיים בסידור בקערה ובאכילתה לאחר הקידוש (לחלק מהמנהגים).

בזמן שביט המקדש היה קיים, היו מקריבים בליל הפסח שני קורבנות: קורבן פסח וקורבן חגיגה.

הזרוע שעל הקערה היא כנגד קורבן הפסח. והביצה היא כנגד קורבן החגיגה. הבחירה בביצה (ולא בבשר נוסף) נועדה להבדיל בין הזכר לקורבן לבין הקורבן עצמו, וכן משום שביצה היא מאכל קל להכנה שסימל את קורבן החגיגה שנאכל לפני הפסח כדי שייאכל הפסח על השוכב.

הביצה היא מאכל של אבלים (בשל צורתה העגולה שאין לה "פה", המבטאת את שתיקת האבל). ואם כך, מדוע אכלות בליל חירות? אנו מתאבלים על חורבן בית המקדש ועל כך שאיננו יכולים להקריב את הקורבנות בפועל.

ודבר מאוד מעניין הוא שיום השבוע שבו חל ליל הסדר תמיד אותו יום שבו יחול תשעה באב באותה שנה. הביצה מזכירה לנו שבשיא השמחה עלינו לזכור את ירושלים. עכשיו נראה כמה דברים בקשר לתזונה הביצה:

מדובר ב"פצצת אנרגיה" תזונתית המכילה כמעט את כל הוויטמינים והמינרלים הנחוצים לגוף האדם. במאמר זה נסקור את יתרונותיה הבריאותיים של הביצה הקשה ומדוע היא נחשבת למזון מושלם.

חלבון איכותי ומינרלים נבחרים

הביצה הקשה נחשבת ל"סטנדרט הזהב" בכל הנוגע לאיכות החלבון. חלבון הביצה מכיל את כל תשע חומצות האמינו החיוניות שהגוף אינו יכול לייצר בעצמו, ובשיעור ספיקה גבוה ביותר. עבור מי שמבקש לשמור על מסת שריר, לחזק את המערכת החיסונית או פשוט לשמור על שובע לאורך זמן, ביצה קשה אחת (המכילה כ-6-7 גרם חלבון) היא הפתרון האידיאלי. היתרון בביישול "קשה" הוא שהחום הופך את החלבון לזמין יותר לעיכול בהשוואה לביצה חיה.

בריאות המוח והזיכרון: סוד החולין

אחד המרכיבים החשובים ביותר בביצה, הנמצא בעיקר בחלמון, הוא החולין. זהו חומר מזין החיוני לתפקוד המוח, לבניית קרום התאים וליצירת מוליכים עצביים האחראים על הזיכרון והריכוז. מחקרים מראים כי צריכה מספקת של חולין מסייעת לשמירה על חדות מחשבתית לאורך שנים.

שמירה על הראייה

החלמון הצהוב עשיר בנוגדי חמצון עוצמתיים הנקראים לוטאין וזאקסנטין. חומרים אלו מצטברים ברשתית העין ומגנים עליה מפני נזקי קרינה ומפני מחלות עיניים תלויות גיל. שילוב של ביצה בתפריט היומיומי הוא דרך טבעית ופשוטה לשמור על מאור העיניים.

ויטמינים מקבוצת B ומינרלים

הביצה היא מקור מצוי לוויטמין B12, החיוני למערכת העצבים וליצירת כדוריות דם אדומות, וכן לוויטמין D (הנמצא במזונות מעטים בלבד), התורם לחוזק העצמות ולספיגת הסידן. בנוסף, היא מכילה סלניום – מינרל המשמש כנוגד חמצון חשוב המגן על תאי הגוף.

מיתוס הכולסטרול

במשך שנים רבות נרתעו אנשים מאכילת ביצים בשל החשש מעליית הכולסטרול. אולם, מחקרים עדכניים של איגודי הבריאות העולמיים מראים כי עבור רוב האוכלוסייה הבריאה, הכולסטרול שבביצה אינו משפיע באופן משמעותי על רמת הכולסטרול בדם בהשוואה לשומן רווי הנמצא במאכלים מעובדים. אדרבה, הביצה מעלה את רמת ה"כולסטרול הטוב" (HDL) התורם לבריאות הלב.

נחוות ובטיחות במטבח

היתרון הגדול של הביצה הקשה הוא נוחות השימוש. ניתן להכין אותה מראש (כמו ב"חמין" של שבת), היא נשמרת היטב בקירור ומהווה פתרון מהיר לארוחת בוקר או ערב מזינה. הבישול הממושך גם מבטיח השמדה של חיידקים (כגון סלמונלה), מה שהופך אותה לבטוחה יותר לצריכה.

לסיכום: הביצה הקשה היא מתנה נפלאה שנתן הבורא בבריאה. היא זולה, זמינה, משיבאה ומלאה בכל טוב. שילובה בתפריט המאוזן תורם לבריאות הגוף והנפש, ומחזק את החיוניות הנדרשת לעבודת ה'.

קמחא דפסחא

שליט"א

אייל עמרמי הרב

השליח שלכם

ניתן להניח בקופה על השולחן של הרב או בהעברה בנקאית

בנק מזרחי טפחות סניף 458 | השבון 445404.

למוסד סעיף 46 לפי פקודת מס הכנסה.

היו שותפים בחד הגדול ובהפצת התורה

הסדר של ה"אנוסים" בברגן-בלזן: המצה שבושלה בדמעות

במצרים", פרץ בכי חרישי בצריף. כולם הרגישו את השעבוד בכל איבר בגופם. ואז הגיע רגע השיא: חלוקת המצה.

רבי יהושע בצע את המצה הקטנה לשברים קטנטנים, כמו פירורים. הוא חילק לכל אחד פירור זעיר. "זהו לחם העוני", אמר, "אכלו אותו ותזכרו – הגוף שלנו כאן, אבל הנשמה שלנו שייכת לקדוש ברוך הוא."

השאלה של הילד

בפינת הצריף ישב נער צעיר בשם לייבלה, שאיבד את כל משפחתו. הוא הביט ברבי יהושע ושאל בלחש: "רבי, איך אפשר לומר 'השתא עבדי', לשנה הבאה בני חורין"? הרי מחר בבוקר שוב יריצו אותנו לעבודות הפרך, ושוב יצליפו בנו בשוטים. איפה החירות?"

רבי יהושע הביט בעיניו הכבויות של הנער, ואז קרה דבר שלא נשכח לעולם מאותם נוכחים. הוא הזדקף, פניו המורעבות קרנו באור מוזר, והוא אמר:

"לייבלה בני, חירות איננה רק היכולת ללכת לאן שרוצים. חירות היא היכולת לבחור מי אתה בתוך הבור. הגרמנים יכולים לקחת מאיתנו את הבגדים, את האוכל ואת הבית. הם יכולים אפילו לקחת את החיים. אבל דבר אחד הם לא יכולים לקחת – את היכולת שלנו להיות יהודים בלילה הזה. את היכולת שלנו לחלוק פירור מצה באהבה. מי שמסוגל לאפות מצה בברגן-בלזן – הוא האדם החופשי באמת. השומר שעומד בחוץ עם רובה ומציית

לפקודות של רשע – הוא העבד האמיתי."

המסר: החירות שבפנים

השנים חלפו. המלחמה נגמרה. רבי יהושע ולייבלה שרדו ועלו לארץ ישראל. בכל ליל סדר, כשלייבלה (שהפך לסבא בעצמו) היה יושב לשולחן ערוך בכל טוב, הוא היה מספר לנכדיו את הסיפור על פירור המצה בברגן-בלזן.

המסר של הסיפור עבורנו, הוא עצום:

פסח הוא לא רק חג היסטורי על מה שקרה במצרים. פסח הוא התזכורת לכך שהחירות היא מצב של הנשמה. לפעמים אדם חופשי פיזית, אך הוא משועבד לנייד שלו, לכבודו, לכעסים שלו או למה שיגידו האחרים – זהו שעבוד.

מנגד, אדם יכול להיות במצבים הקשים ביותר, אך אם הוא דבק בתורה, במצוות ובחסד, הוא "בן חורין".

כשאנו שותים את ארבע הכוסות השנה, עלינו לשאול את עצמנו: האם אנחנו באמת חופשיים? האם אנחנו משועבדים ל"פרעה" הפנימי שלנו?

בזכות אותה מסירות נפש של דורות עברו, קיבלנו את המתנה של ליל הסדר – הלילה שבו אנו נולדים מחדש כבני חורין, שמבינים שהקשר שלנו לקדוש ברוך

הוא הוא החירות האמיתית והחשובה ביותר.

הרוחות המקפאות של חודש ניסן שנת תש"ד נשבו בין צריפי העץ הרעועים של מחנה הריכוז ברגן-בלזן. בפנים, על דרגשי העץ הצרים, שכבו שלדים מהלכים, אנשים שכל חיותם נשאבה מהם על ידי רעב, חולי ועבודת פרך. אך בלבבותיהם של כמה יהודים בתוך הגיהנום הזה, בערה אש קטנה שלא כבתה – אש של אמונה.

בין הדמויות הבולטות בצריף היה רבי יהושע, יהודי תלמיד חכם ששימש לפני המלחמה כרב קהילה קטנה בפולין. חודש לפני פסח, החל רבי יהושע ב"מבצע" בלתי אפשרי: להשיג קמח כדי לאפות מצות לליל הסדר.

הנס הראשון: השגת החיטים

במשך שבועות, סיכן רבי יהושע את חייו. הוא יצר קשר עם אסיר שעבד במחסני המזון של השומרים הגרמנים. בתמורה למנת הלחם הדלה שלו למשך שבוע שלם – מנה שהייתה ההבדל בין חיים למוות – הצליח לקבל חופן קטן של גרעיני חיטה גולמיים.

בלילות, כשהשומרים ישנו, ישבו רבי יהושע ושני חברים, ובאמצעות שתי אבנים קטנות ששייפו, טחנו את הגרעינים לאבקה דקה. כל גרגר קמח שנפל על רצפת הצריף המזוהמת נאסף בחרדת קודש. "זהו קמח מצווה", לחש רבי יהושע לחבריו, "זהו הלחם של עם חופשי, גם אם אנחנו בשלשלאות."

הנס השני: האפייה בבור

ערב פסח הגיע. הבעיה הייתה גדולה: איך אופים מצה בתוך מחנה ריכוז בלי שהגרמנים יריחו את העשן?

הם מצאו פתרון נידחת מאחורי צריף המרפאה, שם היה בור קטן ששימש לשריפת פסולת. בעזרת כמה זרדים יבשים שאספו וקופסת שימורים חלודה שהפכה ל"תנור", לשו רבי יהושע וחבריו את הבצק במהירות – פחות מ-18 דקות. הן היו קטנות, כהות ומלאות באפר, אך אלו היו המצות היפות ביותר שראה רבי יהושע בחייו. שלוש מצות קטנות עבור עשרות יהודים.

ליל הסדר: "עבדים היינו"

באותו לילה, כשהחושך כיסה את המחנה, התקבצו כעשרים יהודים בפינת הצריף. לא היו שם כיסאות נוחים, לא מפות לבנות ולא כוסות יין מעוטורות. הם ישבו על האדמה הקרה. במקום יין, היו להם כוסות מים עכורים. במקום מרור, לא היו צריכים דבר – חייהם היו מרים מלענה.

רבי יהושע פתח ואמר בקול חנוק: "רבותי, הגמרא אומרת שאפילו עני שבישראל לא יפחת מארבע כוסות. אנחנו עניים יותר מכל עני, אבל בליבנו אנחנו בני מלכים."

הוא החל לומר את ההגדה בעל פה. כשגיעו למילים "עבדים היינו לפרעה

חדש חדש חדש!

ניתן להשיג אותנו גם בנדרים פלוס!!

חפשו אותנו הרב אייל עמרמי כאייל תערוה

מכירת חמץ בבית הכנסת אחרי תפילת
שחרית או השיעור בלילה
כל יום על השולחן של הרב

ארוחות בוקר מפוארות
כל בוקר
לאחר תפילת הנץ

רבי יוסף קארו זצ"ל י"ג ניסן

רבי יוסף קארו נולד בשנת רמ"ח (1488) בעיר טולדו שבספרד. בהיותו ילד בן ארבע בלבד, חווה את אחד האירועים המכוננים והקשים בתולדות עמנו – גירוש ספרד. משפחתו נדדה לפרטוגל, ומשם, לאחר גזירות נוספות, הגיעה לאימפריה העות'מאנית והתיישבה בקושטא (איסטנבול) ולאחר מכן באדריאנופול.

את תורתו קנה מאביו, רבי אפרים קארו, ומדודו רבי יצחק קארו. כבר בצעירותו בלט בגאונותו המופלגת ובשקידתו העצומה, והתמנה לדיין ומורה הוראה בקהילות בולגריה וטורקיה.

מפעל חייו: ה"בית יוסף" (רפ"ב - שי"ח)

בעיר אדריאנופול החל רבי יוסף במפעל המונומנטלי שארך כ-32 שנים: כתיבת ספר "בית יוסף". הספר נכתב כפירוש מקיף

לספר "ארבעה טורים" של רבי יעקב בן אשר.

מטרתו של מרן הייתה לאסוף את כל מקורות ההלכה מהגמרא, דרך הגאונים ועד לראשונים, ללבן את הדעות השונות ולהכריע הלכה למעשה. הוא קבע את שיטת ההכרעה שלו לפי "שלושת עמודי התווך": הר"ף, הרמב"ם והרא"ש. חיבור זה הפך לתשתית היסודית ביותר של עולם ההלכה, ובו הוכיח את כוחו כמאסף והמכריע של התורה שבעל פה.

העלייה לצפת ותורת הסוד (שי"ח - של"ה)

בשנת רצ"ו (1536) עלה רבי יוסף קארו לארץ ישראל והתיישב בעיר הקודש צפת, שהייתה אז בשיא פריחתה הרוחנית. הוא הצטרף לחבורת המקובלים והחסידים, ובהם רבי שלמה אלקבץ והרמ"ק. בצפת שימש כראש ישיבה וכאב בית דין, והיה לדמות התורנית המרכזית בעיר.

רבי יוסף היה לא רק גאון בהלכה (נ"גלה), אלא גם איש סוד מופלג ("נסתר"). הוא חיבר את הספר **"מגיד מישורים"**, המכיל גילויים שמיימיים שקיבל מפי "מגיד" (מלאך דובר) שהיה מתגלה אליו בעת לימודו. המגיד היה מדריך אותו בדרכי החסידות, מאיץ בו לשקוד על התורה ומבטיח לו הבטחות רוחניות.

כתיבת ה"שולחן ערוך"

כדי להנגיש את הכרעותיו מה"בית יוסף" לכל יהודי, תמצת מרן את מסקנותיו לספר קצר וברור

– ה"שולחן ערוך". הספר מסודר לפי ארבעת חלקי הטור (אורח חיים, יורה דעה, אבן העזר וחושן משפט). עם הדפסת הספר בוונציה בשנת שכ"ה (1565), הוא התקבל במהירות בכל תפוצות ישראל. על אף שהתבסס בעיקר על פסיקת יהדות ספרד, הפך הספר למחייב עבור כל עם ישראל לאחר שצורפו אליו הגהות ה"רמ"א" (רבי משה איסרליש) שהוסיף את מנהגי אשכנז. מאז ועד היום, אין פסיקת הלכה יהודית שאינה נשענת על דבריו.

הנהגתו ואחרית ימיו

רבי יוסף קארו נפטר בי"ג בניסן של"ה (1575) בגיל 87, ונטמן בבית העלמין העתיק בצפת. הוא הותיר אחריו ירושה רוחנית שאין לה אח ורע: עשרות חיבורים (כמו "כסף משנה" על הרמב"ם, שו"ת "אבקת רוקח" ועוד), ותואר ייחודי שהוענק לו על ידי כלל ישראל – **"מרן"** (מורנו ורבנו), המעיד על היותו רבם של כל בני הגולה.

סיכום פועלו

רבי יוסף קארו היה ה"מאסף" הגדול של ההלכה. הוא הצליח לאחד את התפוצות המפוזרות תחת קוד הלכתי אחד, ובכך הבטיח את המשכיותה של המסורת היהודית בעידן של תמורות ונדודים. דמותו משלבת שקידה אינסופית, ענווה יתרה, גאונות הלכתית ודבקות רוחנית עמוקה.

מסופר כי בעת שכתב רבי יוסף קארו את חיבורו הגדול ה"בית יוסף", הוא עמל ימים ולילות על בירור סוגיה סבוכה אחת בגמרא. הוא הפך בדברי הראשונים, חיפש במפרשים ולא מצא מנוח לנפשו עד שיצליח ליישב קושיה עצומה שהתעוררה בהבנת ההלכה. לאחר עמל רב ויגיעה בלתי פוסקת, זכה רבי יוסף לחדש תירוץ נפלא ומקורי שיישב את כל הקשיים בבהירות מדהימה. הוא רשם את הדברים בכתב ידו בסיפוק רוחני גדול. באותה שבת, הלך רבי יוסף לבית הכנסת בצפת. בין מנחה לערבית, שמע יהודי פשוט, תמים וחסר השכלה תורנית רחבה, יושב בקרן זוית וקורא לעצמו את דברי ה"שור". לפתע, נעצר אותו יהודי, שאל את הקושיה שהעסיקה את מרן שבועות ארוכים, ומיד אמר בשבעיות: "נו, נראה לי שהתירץ הוא כך וכך..." – והוא אמר בדיוק, מילה במילה, את התירוץ העמוק שרבי יוסף עמל עליו שבועות.

רבי יוסף קארו הצטער לרגע בליבו. הוא חשב לעצמו: "ריבוננו של עולם, אם יהודי פשוט כזה יכול להגיע לסברא הזו ברגע אחד, לשם מה עמלתי כל כך הרבה? אולי תורתי אינה רצויה?"

באותו לילה התגלה אליו המגיד (המלאך הדובר אליו) ואמר לו: "יוסף בני, אל תצטער. דע לך שמשמייים העריכו מאוד את עמלך ויגיעתך. בזכות המאמץ העצום שהשקעת כדי לברר את האמת ולפשט את הסוגיה עבור עם ישראל, הסברא הזו 'רדה לעולם' והפכה להיות פשוטה וגלויה לכל נפש, עד שאפילו אותו יהודי פשוט יכול היה להבין אותה."

סעודה שלישית מפוארת בשעה 18:30

"רעוא דרעוין": שם זה משמעו "רצון הרצונות"
ומתייחס לזמן זה כעת רצון מיוחד, בו תפילות
יכולות להתקבל ברצון.

חידון הפרשה

- איזה קרבן מביא אדם שניצל מסכנה ורוצה להגיד תודה רבה לה'?
- איך קראו לאש המיוחדת שבערה על המזבח יומם ולילה מבלי להפסיק?
- באיזה שם מיוחד נקראת השבת שלפני חג הפסח (שתחול השבת)?
- כמה ימים נמשכו חגיגות חנוכת המשכן ("ימי המילואים") שמופיעות בפרשה?
- איזה חלק מהבהמה (שמיצג את הגאווה) נשרף על המזבח בכל קרבן, ואסור לנו לאכול אותו? (רמז: השומן הפנימי).

סיפור מהפרשה

שימי שאל: "סבא, בפרשת צו ה' מצווה את הכהנים: 'אֲשׁ תָּמִיד תִּקְדּוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבְּהוּ'. בשביל מה היה צריך להשאיר אש בוערת כל הזמן, גם כשאף אחד לא הקריב קרבנות באותו רגע?"

סבא חייר בעיניים מאירות ואמר: "הבעל שם טוב הקדוש מסביר שהמזבח האמיתי נמצא בלב של כל יהודי! האש היא ההתלהבות, השמחה והחיות שלנו. לפעמים, יכולה להתגבגב אלינו תחושה של 'קריחת' – קצת עצלות, שעמום, או חוסר חשק לעזור בבית או ללמוד. התורה אומרת 'לֹא תִכְבְּהוּ' – התפקיד שלנו הוא לכבות את ה'לא'! לא לתת לאדישות לכבות אותנו. גם כשדברים הופכים לשגרה, אנחנו צריכים לשמור על הברק בעיניים ולעשות כל מצווה מתוך אש פנימית של אהבה!"

תשובות החידון

- קרבן תודה.
- אש תמיד.
- שבת הגדול.
- שבעה ימים.
- החלב.

לומדים פרקי אבות

"הו' מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום" (פרק א', משנה י"ב)

למה כתוב "רודף"? הרי מי שאוהב שלום פשוט לא רב עם אף אחד, לא? המשנה מלמדת אותנו כאן סוד למנהיגות: לא מספיק רק להתרחק ממריבות. אם חבר כועס עליי, או אם ראתי שני חברים שהסתכסכו, אני לא יושב בחיבוק ידיים ומחכה שהם יבואו להשלים. אני "רודף" אחרי השלום! אני עושה את הצעד הראשון, אפילו אם זה דורש ממני לוותר קצת על האגו ועל הצדק שלי. זוהי הגדולה האמיתית של הכהן הגדול, וזה מה שהפך אותו לאדם האהוב ביותר בעם ישראל.

המשימה לשבת: אם יש לי קפידה או כעס קטן על חבר או אח, אהיה ה"גיבור" ואעשה את הצעד הראשון כדי לפייס ולחייך אליו!

בס"ד

רשימת השיעורים של הרב אייל עמרמי שליט"א

יום ראשון

בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים	19:30
בית הכנסת "ספרא" - רח' שמואל יפה, פסגת זאב	21:00

יום שני

בית הכנסת "מוסיוף" - ירושלים	17:30
בית הכנסת "חסדי שמואל" - רח' מן ההר 4, ירושלים	19:30
ישיבת רבי עמוס, רח' שמעון בר יוחאי 21, נתניה	22:00

יום שלישי

ערב בדיקת חמץ - אין שיעורים

יום רביעי

ערב חג פסח - אין שיעורים

יום חמישי

חג פסח - אין שיעורים

מוצא"ש

20:45

השיעור של מוצ"ש עובר באופן זמני עקב המצב
ל"אולמי ויטראז" רחוב האירוסים 32, נס ציונה
מרחב מוגן במקום

לקבוצות הווצאפ:

052-4430999

כניסה חופשית, עזרת נשים פתוחה.

זמני תפילות ושיעורים

בית כנסת המרכזי "חסדי שמואל הר חומה"

תפילות לימות החול

שחרית נץ החמה	05:45 (כ-45 דק' קודם נץ החמה)
שחרית מנין ב'	07:30 (בישיבה הודו 7:45)
שחרית מנין ג'	08:15
מנחה גדולה	13:30
מנחה	18:40 (20 דקות לפי שקיעה)
ערבית מנין א'	סמוך למנחה
ערבית מנין ב'	בתום השיעור המרכזי

שיעורים - בימים א'-ה' בשעה 19:30

יום ראשון	עין יעקב - עיון באגדות חז"ל
יום שני	אמונה ובטחון
יום שלישי	פרשת השבוע / הלכה / ענייני יומא
יום רביעי	ליקוטי מוהר"ן / רבינו נחמן מברסלב
יום חמישי	הלכות שבת / מועדים

פעילויות לנשים

יום שלישי	21:00 שיעור בחסידות מהרבנית חנה בקרמן תח"י עם כיבוד חלבי עשיר - ברוכות הבאות
-----------	--

פעילויות לילדים

ב, ה'	18:00 טעמי המקרא לילדים עם נחמן עמרמי, משניות, תהילים, סיפורי צדיקים ועוד. הגרלות ופרסים למשתתפים.
-------	--

תפילות ושיעורים בשבת קודש

מנחה ערב שבת	18:30 (כ-30 דק' לפני שקיעה)
שחרית נץ החמה	05:25 (כ-65 דק' קודם נץ החמה)
שיעור בהלכות בשר וחלב	07:00 (30 דק' לפני תפילת שחרית)
שחרית מנין ראשי	07:30
שחרית מנין שלישי	09:00 (בישיבה למשה)
שיעור לנשים	17:00 מפי מו"ר שליט"א
מנחה מנין א'	17:30
שיעור מרכזי	18:00
סעודה שלישית עם מו"ר בבית התבשיל	18:30
מנחה מנין ב'	18:30
שיעור בהלכה	19:00
ערבית של מוצ"ש	19:30 (עם צאת השבת)
אבות ובנים (פרסים והפתעות)	20:00 (כחצי שעה אחר צאת השבת)

כרמלית
הרה

יוני מרקט

על העזרה והתמיכה במוסדות "כאייל תערוג"

התורה
והברכה ל

הלכות שבת

הרב אייל עמרמי שליט"א: הלכות שבת-

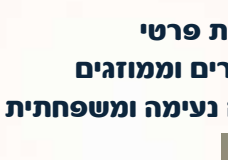
האם מותר לחיילים לאכול אוכל שהובא אליהם ברכב בשבת??

מִן הָרָאשׁוֹל צ' הָרֵב עֹבְדִיָּה יוֹסֵף זְצוֹק"ל מֵבִיא בִּסְפָרוֹ "יְבִיעַ אֹמֶר" שֶׁאֵלָּה שֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתוֹ עַל חֵיילִים שֶׁמִּסְעִים לָהֶם אוֹכֵל בַּשַּׁבָּת, הַחֵיילִים הִלְלוּ נִמְצָאִים בְּכָל מִינֵי מוֹצָבִים וּבִסְסִים וּמִנִּידִים לָהֶם עַל יְדֵי נֹהֵג יְהוּדִי אוֹכֵל שְׁבוּשָׁל מֵעֶרֶב שַׁבָּת כְּמוֹ: חֲמִין, קֹוֶגֶל וְכֹדוֹ' כְּדֵי שִׁיאֲכֻלוּ בַּשַּׁבָּת. הָאֵם מוֹתֵר לַחֵיילִים הָאֵלּוּ לִיהֲנוֹת מֵהָאוֹכֵל הַזֶּה שֶׁהוֹסֵעַ בַּשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ? אֵם כֵּן לִמְדֵנוּ כִּכֵּר שֶׁמִּלֵּאכָה שֶׁנַּעֲשֶׂתָה בַּשַּׁבָּת עַל יְדֵי יְהוּדִי, אִסוּר לִיהֲנוֹת מִמֶּנָּה בַּשַּׁבָּת גַּם לֹאֲחֵרִים, וְלִכְנֵי לְכַאוּרָה אִסוּר לַחֵיילִים הָאֵלּוּ לֵאכּוֹל אֶת הַחֲמִין הַזֶּה שֶׁהוֹסֵעַ בְּאִיסוּר, אֲבָל "בִּיאֹר הַלֵּכָה" מֵבִיא אֶת הַ-"חֵי אָדָם" שֶׁאֹמֵר שֶׁמִּלֵּאכָה שֶׁנַּעֲשֶׂתָה בַּשַּׁבָּת וְאֵין שִׁנּוּי בְּגוֹף הַמִּלֵּאכָה כְּגוֹן: אָדָם שֶׁהוֹצִיא צִלְחַת אוֹכֵל מֵרִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד לִרְשׁוֹת הָרִבִּים, כְּלוּמֵר נַעֲשֶׂתָה מִלֵּאכָה שֶׁאִסוּרָה בַּשַּׁבָּת אֲבָל זֶה לֹא נַעֲשֶׂה בְּגוֹף הַמִּלֵּאכָה (בְּדוּגְמָא שְׁלֵנוּ זֹאת צִלְחַת הָאוֹכֵל), וְשֶׁם פּוֹסֵק הַ-"חֵי אָדָם" שֶׁאֵם הַמִּלֵּאכָה נַעֲשֶׂתָה בְּשׁוּגָג אִם יִהְיֶה מוֹתֵר לֵאכּוֹל מֵהָאוֹכֵל הַזֶּה אֲבָל אֵם זֶה נַעֲשֶׂה בְּמִזִּיד אִם יִהְיֶה אִסוּר לִיהֲנוֹת מֵהָאוֹכֵל הַזֶּה. אֵם כֵּן לִפִּי הַ-"חֵי אָדָם" הַזֶּה הַחֵיילִים לֹא יוֹכְלוּ לִיהֲנוֹת מִהַחֲמִין אוֹ הַקֹּוֶגֶל שֶׁהוּבָא אֵלֵיהֶם בְּרִכְבִּי בַּשַּׁבָּת מִכִּיוּן שֶׁזֶה נַעֲשֶׂה בְּמִזִּיד. אוֹתוֹ דִּבֵּר חִילוּנִים שֶׁהִבִּיאוּ בְּרִכְבִּים סוֹכְרִיּוֹת בְּשִׁבְלֵי "שַׁבָּת חֲתָן" בְּבֵית הַכִּנְסָת, וְהֵם זָרְקוּ אֶת הַסוֹכְרִיּוֹת הָאֵלּוּ בְּזִמָּן קְרִיאַת הַתּוֹרָה, לִפִּי הַ-"חֵי אָדָם" יִהְיֶה אִסוּר לֵאכּוֹל אֶת הַסוֹכְרִיּוֹת הָאֵלּוּ בַּשַּׁבָּת, וְיִצְטָרְכוּ הַמִּתְפַּלְלִים לַחֲכוֹת לֵאכּוֹלָם בְּמוֹצָאֵי הַשַּׁבָּת. כֹּא מִן הָרֵב עֹבְדִיָּה יוֹסֵף זְצוֹק"ל וּמִצָּא פֶתַח הֵיתֵר לַחֵיילִים, אֹמֵר הָרֵב שֶׁיֵּשׁ כָּלל בַּפְסִיקָה שְׁמִי שֶׁעוֹבֵר עַל מִלֵּאכָה בַּשַּׁבָּת אֲבָל הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה טוֹב, אִם זֶה בְּגֵדֵר "אֹמֵר מוֹתֵר בַּשַּׁבָּת הוּא שׁוּגָג", כְּלוּמֵר לִפִּי הַהֲגֵדֶרָה הַזֹּאת אָדָם שֶׁעוֹבֵר עַל מִלֵּאכָה בְּמִזִּיד, זֶה אָדָם שֶׁאֹמֵר שֶׁלֹּא אֶכְפֹּת וְזֶה כְּמוֹ אֲצִלְנוּ שֶׁהִיהוּדִי שֶׁמִּסְעֵי אֶת הָאוֹכֵל הַזֶּה לַחֵיילִים, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מַצּוּוֹה כְּשֶׁמַּחֲלֵק אוֹכֵל לַחֵיילִים שֶׁנִּלְחַמְּם, אִם בְּמִקְרָה הַזֶּה נַעֲמִיד אֶת הָאִיסוּר כְּשׁוּגָג, וּבִגְלַל שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה שִׁנּוּי בְּגוֹף הַמִּלֵּאכָה אִם יִהְיֶה אֲפֶשֶׁר לַהֲקֵל לַחֵיילִים לֵאכּוֹל אֶת הָאוֹכֵל הַזֶּה שֶׁהוֹסֵעַ בַּשַּׁבָּת, אֲבָל בְּמִקְרָה שֶׁהִסִּיעוּ סוֹכְרִיּוֹת לְבֵית הַכִּנְסָת אֵין צֶד לְהַתִּיר וְיִהְיֶה אִסוּר לֵאכּוֹל מֵהֶם בַּשַּׁבָּת, וְיִי שִׁיאֲסוּף אוֹתָם בְּבֵית הַכִּנְסָת יִצְטָרֵךְ לַחֲכוֹת לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת כְּדֵי שִׁיּוֹכַל לֵאכּוֹלָם!!

חדש! חדש! חדש!

בבית הכנסת חסדי שמואל
נפתח מתחם
חדרי אירוח לשבתות
ולכל מטרה - ברמה גבוהה.

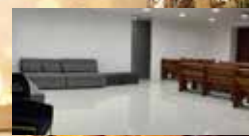
• בית כנסת פרטי

• חדרים מאובזרים וממוזגים

• פינות ישיבה ואווירה נעימה ומשפחתית

מתאים במיוחד לשבתות חתן,
אירוח משפחתי וקבוצות.

לפרטים והתרשמות:
איתי 054-4422450

אירוע מושלם מתחיל במקום הנכון...

מזמינים אתכם לחגוג בסטייל, באווירה יוקרתית ובלתי נשכחת

- רחבת ריקודים מרווחת ומושקעת
- פינוק ישיבה מעוצבת ונוחות
- אולם מפואר בעיצוב יוקרתי ומרשים
- מרפסת נעימה ומרווחת
- נגישות
- עמדת DJ

אצילינו כל אירוע הופך לחוויה מרגשת ובלתי נשכחת...

בר/בת מצווה | חתונות | ימי הולדת | בריתות
אירועים פרטיים | חתונות

מהרה לשריין תאריך - המקומות מוגבלים!
אור 050-9188904

חדש ובלתי נשכח!
שלי מקצועי עם מנות יוקרה
ברכה גבוהה במיוחד
"השגת את המדורג שלי"
הרב מנחם

בס"ד

טליה

איתך בדמיון פורח

עיצוב בלוניס לכל אירוע

- בר/בת מצווה
- חתונות
- בריתות
- חאלקה
- ימי הולדת

לפרטים והזמנות

טליה: 054-8418779

רשימת הזנים וזמני תפילות לחג הפסח, שבת חוה"מ וחול המועד

חג פסח חזן נחמן עמרמי

שחרית מגיין ראשון בגץ	05:25
המגיין עם מורנו הרב	08:30
הדרשה המרכזית לחג הפסח	18:00
תפילת מנחה וערבית מיד לאחר מכן	18:45
יום שישי א' חול המועד מגיין ראשון בגץ עם החזן אלחנן משמרת	05:45

שבת חול המועד-חזן נחמן עמרמי

מגיין ראשון של שחרית בגץ החזנה	05:25
שיעור בבושר וחלב	07:00
מגיין המרכזי של שחרית	07:30
מגיין שלישי של שחרית	09:00
שיעור לגשים	17:00
מגיין ראשון של מנחה	17:30
שיעור מרכזי של הרב במוסר והשקפה	18:00
מנחה שנייה וסעודה שלישית בבית התבשיל	18:30
שיעור בהלכה	19:00
ערבית של צאת השבת.	19:30

ימי חול המועד:

יום ראשון ג' חוה"מ שחרית בגץ עם החזן נחמן עמרמי	05:45
מגיין שני של שחרית	08:15
יום שני ד' חוה"מ שחרית בגץ עם החזן ישראל אמסלם	05:45
מגיין שני של שחרית	08:15
יום שלישי ה' חוה"מ שחרית בגץ עם החזן נחמן עמרמי	05:45
מגיין שני של שחרית	08:15

שביעי של פסח- חזן נחמן עמרמי

תפילת מנחה של ערב החג, דרשה וערבית של החג	18:30
מגיין ראשון של שחרית בגץ	05:25
המגיין המרכזי של שחרית	07:30
הדרשה המרכזית של מורנו הרב	18:00
תפילת מנחה וערבית של צאת החג	18:45

חג פסח

כשר ושמה!

מעוניינים לתרום? צרו קשר:

050-678-5912

חלוקה יומיומית, לא מפסיקים לרגע ומגיעים לכל מקום, בואו ותהיו שותפים ...

א: בנק מזרחי 20 | סניף 458 | חשבון 445404 קוד מוסד להו"ק: 07028 ע"ש מקור חיים גבע בנימין

אנחנו מודים ל-

על תרומתם הנדיבה של הלחמניות לנקניקיות

אנחנו מודים ל-

על תרומתם הנדיבה של הנקניקיות

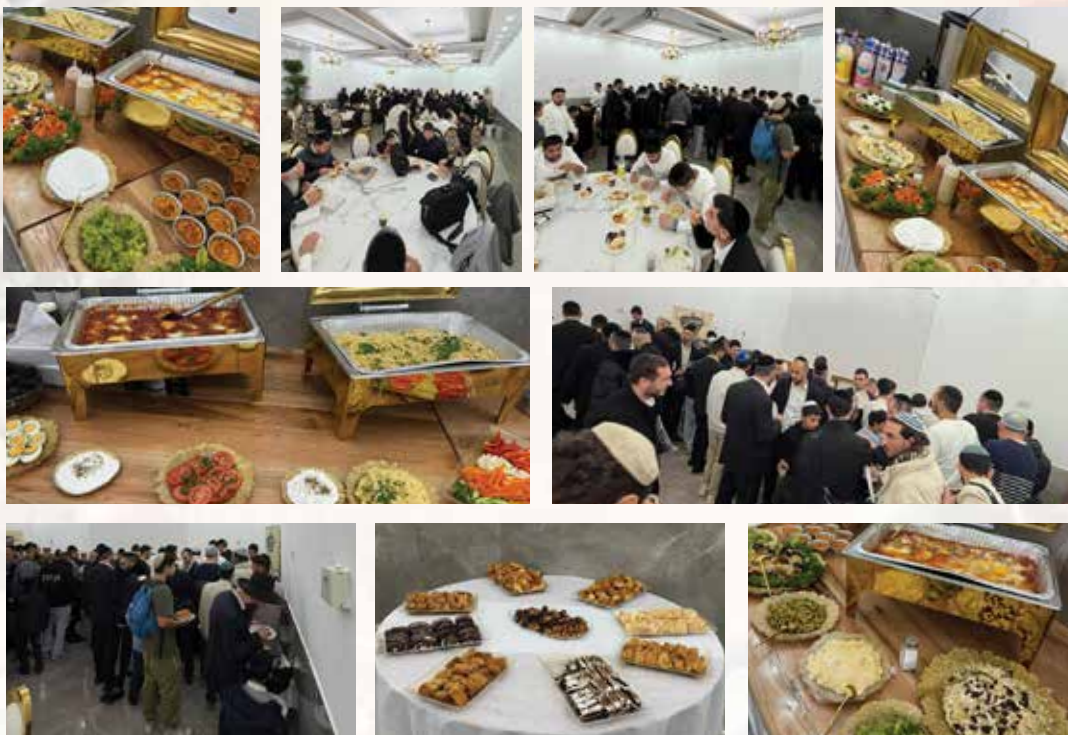

בית התבשיל

מתפילת ראש חודש ניסן של הרב
במסעדת בית התבשיל ארוחת בוקר לכל המתפללים!!!

ארוחות בוקר בבית התבשיל לכל המעוניין מתקיימות כל יום בין השעות 07:00-10:00
ארוחות צהריים בבית התבשיל לכל המעוניין מתקיימות כל יום בין השעות 13:00-15:00